

ind paa denne Bevilling. De Herrer ville erindre, at der fra forskjellige Sider mod at gaa til Bevillingen af Postdampskibet navnlig hævdedes 3 Ting. Den første var den, at man frygtede for at gjøre saa store Udgifter af Postvæsenets Indtægt som en Bevilling til et Dampskib, samtidig med, at der ikke skete Noget, eller i ethvert Tilfælde ikke Meget, for at forbedre Landpostvæsenet. Den anden Indvending, der blev gjort gjældende, var den, at det nuværende bestaaende Kontraktforhold til Tydskland ikke var af den Natur, at man kunde anse det for fordelagtigt for os, og at man derfor i hvert Tilfælde maatte ønske, at hele dette Forhold blev taget under fornyet Overveielse, at navnlig ogsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt man burde bygge Postdampskibet eller ikke, blev taget under Overveielse i Forbindelse med Spørgsmaalet om Omordningen af Kontraktforholdet, forinden man gik til at bygge det. Endelig blev der fra et Medlem i Salen gjort opmærksom paa, at det Postdampskib, som sidst var bygget, nemlig „Dannefskjold-Sansø“, ikke var saaledes forsynet med Dækpladser og Lokaler til Mandskabet, som man maatte anse for nødvendigt og forsvarligt, og det blev da ogsaa fordret her fra dette Medlems Side, hvad der ligeledes siden er blevet hævdet i Finantsudvalget, at man, forinden man gav sit Samtykke til Bevillingen til et saadant Skib, maatte have en Garanti eller en Meddelelse fra Ministeren for, at disse Mangler skulde blive afhjulpne. I alle tre Henseender er der imidlertid opnaaet en Forstaelse, idet der fra Ministeriets Side er blevet tilfagt, at det vil gaa ind paa et Forslag om en Bevilling af 70,000 Kr. til Landpostvæsenet, som da dels vil blive anvendt til Oprettelsen af nye Brevsamlingssteder, dels til at foranstalte, at selve Postagerne blive bragte omkring direkte til Adressaterne. Ligeledes har Ministeren givet Tilfagn om at ville tage en ny Forhandling op med Preussen for at opnaa bedre og mere fordelagtige Betingelser for os, saaledes at den Skade og de Tab, der maatte følge af den nuværende Ordning, maatte kunne blive forebyggede for Fremtiden. For det Tredie er der fra Ministeriets Side ligeledes givet Løfte om, at der ved Postdampskibets Bygning skal blive sørget for en bedre indrettet Dækplads, ligesom ogsaa for bedre Lokaler til Mandskabet. Under disse Forudsætninger har derfor Udvalget ikke troet at burde modsætte sig, at Bevillingen bliver givet. Undringsforslaget under Nr. 4. giver ikke Anledning til nærmere Bemærkninger. Med Hensyn til Undringsforslaget under Nr. 5 skal jeg afvente, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) maatte have at sige derom. Undringsforslaget under Nr. 6 behøver jeg ikke nærmere at omtale. Med Hensyn til Undringsforslaget under Nr. 7: Konsulatet i Rom, da har Udenrigsministeren paa Udvalgets Opfordring meddeelt de Oplysninger om Konsulatsforholdene

og de diplomatiske Forhold i det Hele taget derne, som vi have forlangt, og det fremgaar da deraf, at det vistnok maa anses for umuligt at opnaa, at Vatikanerhoffet modtager en Person, der samtidig ansættes som Gesandt ved Kvirinalhoffet, uden Hensyn til, om han ved Vatikanerhoffet ønskedes ansat som Gesandt eller ikke, idet der nemlig fra Udenrigsministeren er forelagt for os dels Skrivelser fra Gesandten derne, dels andre Meddelelser, der konstaterer, at man i Vatikanet og overhoved hos de pavelige Autoriteter slet ikke modtager Personer, ikke en Gang som private, naar de staar i et saadant Forhold til Hoffet i Kvirinalet som Gesandten. Dette i Forbindelse med, at Udvalget har faaet Meddelelse fra Gesandten om, at han paa Grund af Konsulatsforholdene i Rom vilde være bestemt uvilig til at overtage Konsulatsforretningerne uden paa den Betingelse, at der ydedes ham Assistanse ved Ansættelsen af en fast Assistent ved Gesandtskabet i Rom, har bevæget Udvalget til i dette Punkt at give efter. Sagen er nemlig den, at Konsulatarbejdet i Rom er — det er oplyst for Udvalget — af en væsentlig anden Bestaffenhed end Konsulatsforretningerne andre Steder, idet Konsulatet i Rom staar i et saadant Forhold til Kunstnere og Reisende derne, som i alt Fald medfører en moralsk Forpligtelse for Konsulen til at være behjælpelig i mange mere private Sager, som man ikke kan forlange, at Gesandten personlig skal paatage sig, og som han heller ikke kan paatage sig, naar han nogenlunde skal indtage den Stilling, han som Gesandt maa indtage, hvorimod der ikke var nogen Tvivl om, at Gesandten baade kunde og vilde overtage de egentlige Konsulatsforretninger; men for at overtage disse — og de maatte overtages, thi der kunde ikke være Tale om, at de skulde falde bort, naar der saaledes en Gang var dannet en gammel fast Praxis — har Gesandten forlangt en Assistent, et Forlangende, man ikke med Billighed kunde modsætte sig. Det laa da ganske nær for Udvalget, at man, naar man skulde bevilge en Assistent, da lod Forholdene blive, som de vare, og altsaa gik ind paa Bevillingen til Konsulatet. Forslaget er derfor tiltraadt af Udvalget.

Smødens vi ere ved Udenrigsministeriet, ønsker jeg endnu at gjøre en lille Bemærkning personlig for at reservere mig med Hensyn til Ytringer, der muligvis kunne være faldne fra min Side ved denne Sags 2den Behandling i Anledning af en Forespørgsel, som den høitærede Udenrigsminister bevarerede, om vort Forhold til Udlandet. Jeg tror, at jeg den Gang har udtalt en Tilfredsstillelse eller Anerkjendelse, hvad jeg nu skal sige, af den Meddelelse, der blev givet fra den ærede Udenrigsministers Side om, at han offentlig havde dementet visse foruroligende Nygter. Jeg er dog ved senere at sætte mig ind i Sagen kommen